

GLOSSAIRE

A

- Ἀβάναγος, Ce mot qui se trouve dans le ms. de Callimaque, v. 27, étant probablement corrompu, je l'ai corrigé en
- Ἀβάσταγος, insupportable. I, 27, 1874, τὴν ἔπαρσιν ἀβάσταγος. Vit. Nil. jun. (Migne, *Patrol. gr.*, cxx), 156, b.
- Ἀβάστακτος, même sens. I, 1874.
- Ἀβουλα, sans la volonté de quelqu'un. III, 462. ἄβουλα τοῦ αὐθεντοῦς, Picat., 360 = ἀνόριστα τοῦ ἀφεντοῦς, Picat., 363. Cf. δίχως βουλήν καὶ θέλημα πατρός καὶ τῆς μητρός σου. III, 464.
- Ἀγαγών, part. fém. = ἀγαγούσα, ayant conduit. I, 2214.
- Ἀγάπη, ἡ, 1) amour. II, 56, 446, 490-492. 2) envie. II, 1267. 3) paix. II, 275, 299. — Au pluriel ἀγάπαις καὶ φιλίαις, paix et amitié. II, 304.
- Ἀγγελομουσουδάτη, ou ἀγγελομισιδάτη (ἄγγελος-μουσοῦδα, musus), une femme aux traits d'ange. III, 34, et var. Georg., 107, Cf. φεγγαρομίσουδος.
- Ἀγγελοσουσουμιάστος (ἄγγελος-σουσοῦμι), aux traits d'ange. III, 388. Σουσοῦμι provient de σύσσημον comme σουσάμι de σήσαμον, ζουλεύω de ζηλεύω, φουμιστός de φημιστός. Cf. Pachomius Russanus dans le ms. Venet., suppl. cl. II, cod. cmi., f. 169, r. « Μόλις οὖν πιστεύσας ὁ ἄρχων ἔκ τε τῆς οὐλότητος τῶν τριχῶν καὶ τῶν λοιπῶν συσσήμων αὐτὸν εἶναι τὸν Στέφανον..... » ἀσοῦσσομοῦς, cf. Slav., 104; Pulol., 7.
- Ἀγκάθι, τὸ (ἄκανθα), épine. II, 2398. Cf. ἀγκινάρα = κινάρα, ἀγκίσσηρις = κίσσηρις.
- Ἀγκαλιαστός, se tenant embrassé. II, 492.
- Ἀγκύλας, ὁ, nom propre d'un apélate. II, 2519, 2523.
- Ἄγνοευτυχισμένος, chaste et heureux. III, 727.

